Ausztráliai professzor részvételével

Tudományos ülésszak a Szegedi Orvostudományi Egyetemen

A Szegedi Orvosegészségügyi Szakszervezet és a Szegedi Orvostudományi Egyetem tudományos ülést rendezett 1964. november 3-án és november 10-én a Szemészeti Klinika előadó termében.

A november 3-i ülés napirendjén bemutatást végzett a makói Városi Tanács Közkórházának munkaközössége — Sz. *Fábián* Magdolna, *Tóth* Aladár és *Eszes* Imáta — „Az egyoldali exophtalmus differential diagnosztikai problémái" címmel. Ezt követően D. R. *Curtis*, az ausztráliai Canberrai Egyetem tanára „Gátlási és aktiválási mechanizmusok a kisagyban" címmel adott elő. Az I. sz. Belgyógyászati Klinika munkaközössége „Foetalis haemoglobin vizsgálata felnőttkori vérképző rendszeri betegségekben" címmel számolt be kutatásairól. E munkaközösség tagjai: *Benkő* Sándor, *Kahánné*, *László* Ilona és *Krizsa* Ferenc.

A november 3-i ülés további napirendi pontjaként az I. sz. Sebészeti Klinika munkaközössége — *Ábrándi* Endre, *Kapross* Károly, *Kulka* Frigyes — előadása következett „Postoperatív tüdő szövődmények megelőzésének lehetőségei a hasi sebészetben" címmel. November 3-án adott elő a Gyermekklinika munkaközössége is — *Osváth* Pál és *Tóth* Margit — „Aenovirus 7-es típusa által okozott légúti infekció járványos fellépése" címmel.

November 10-én bemutatással szerepeltek *Reök* András és *Ströbl* Ildikó, a makói kórház munkatársai „Reticulósarcoma az uterusban" címmel, majd az I. sz. Sebészeti Klinika munkatársainak, *Imre* Józsefnek és *Horváth* Mihálynak dolgozata következett „Gyomor Cc műtéti kezelésének időszerű kérdései" címmel. *Ábrándi* Endre, az I. sz. Sebészeti Klinika képviseletében „Az anaesthesia adjuvans szerepe a magasan ülő gyomor- és nyelőcső daganatok műtéti megoldásánál" címmel tartott előadást, — *Kiss* József, *Viszt* József és *Endrődi* János, a II. sz. Sebészeti Klinika munkatársainak előadása pedig „Steroid anaesthesia" címmel hangzott el. *Virág* Szabolcsnak, a Budapesti Szövet- és Fejlődéstani Intézet munkatársának és *Bartók* Istvánnak, a Szegedi Kórbonctani Intézet munkatársának közös dolgozata „A cirrhoticus máj regeneratiójának elektromikroszkópos vizsgálata" címmel hangzott el, — a Kórbonctani Intézet munkaközössége pedig — *Tószegi* Anna, *Török* István, *Bartók* István — „A cirrhoticus máj regenerátiójának humorális befolyásolása" címmel ismertette kísérletei eredményét.

Az ülésszakon mindvégig élénk érdeklődés nyilvánult meg.

Vezetőségválasztás idején

Beszélgetés dr. Gilde Ferenccel, a TTK párttitkárával

A József Attila Tudományegyetem Természettudományi Karának pártszervezete november 12-én tartotta meg vezetőségválasztó taggyűlését.

A taggyűlést megelőző napokban kerestük fel dr. Gilde Ferenc egyetemi docenst az alapszerv titkárát, s megkértük: nyilatkozzék ma a elmúlt esztendők pártmunkájának tapasztalatairól. Alkalmas időben történt a látogatás: épp a pártcsoportoktól begyűjtött jelentéseket tanulmányozta.

Három gazdag év

— E jelentések alapján készítem számvetésünket három, feladatokban igen gazdag év munkájáról — mondotta. — Amikor vezetőségünk az új választásokat követően munkához látott 1961-ben, épp megindulóban volt az egyetemi oktatási reform, az eltelt esztendők egyik legközpontibb tényezője. Ma már ott tarthatunk, hogy a Természettudományi Kar vonatkozásában az összes szak tantervi és programvitája lezajlott.

— Milyen szerepet vállalt a kari pártszervezet a reforma tekintetében?

— A pártszervezet legkezdettől, tehát 1960-tól kezdeményezően lépett fel a reformmal kapcsolatos feladatok megoldásában. Javaslatára hozták létre a reformbizottságot, melynek több tekintélyes professzorunk is tagja volt. Mi kezdeményeztük azokat az értekezleteket is, melyeken kialakult a reform ügymenete. Nyugodtan elmondható, hogy párttagjaink az egyes szakbizottságokban, reformbizottságokban példamutatóan munkálkodtak a reform ütemtervének kialakítása során. Valószínűen ennek köszönhető, hogy a minisztérium a mi karunkat jelölte ki a helyiszintű javaslatok országos érvényű összeegyeztetésére, summázására.

A számok beszélnek

— E munka során nyilvánvalóan megnőtt a pártszervezet tekintélye.

— Igen, az alapszervezet tekintélyének növelése egyébként is lényeges problémánk volt az elmúlt esztendőkben. Nyilvánvaló, hogy mindenekelőtt a társadalmi, politikai feladatok betöltése érdekében kifejtett példaadó tevékenység emeli a pártszervezet tekintélyét. A másik fontos tényező a tagság tudományos és oktatói színvonalának növelése. Ebben a vonatkozásban hadd említsek — szemléltetésként — két érdekes számadatot: a Kar oktatóinak 27 %-a párttag — s a Kar kandidátusi fokozatot elért oktatói közül 38 % párttag. Azt hiszem, e számok önmagukért beszélnek. A párttagok oktató munkájának színvonala is tapasztalhatóan javult

— Hogyan valósították meg a pártépítéssel kapcsolatos feladatokat?

— Három esztendő során 14 tagot és 24 tagjelöltet vettünk fel. A tagjelöltek többsége hallgató, tehát többnyire — az egyetem elvégzése után — kiválnak szervezetünkből. Ez, persze, nem különösebb baj, sőt nagyon örülnénk annak, ha minél több fiatal tanár tagként vagy tagjelöltként kerülne az iskolákba.

A KISZ-t támogatjuk

— Más szervekkel kapcsolatban milyen gyakorlatot folytat a pártszervezet vezetősége?

— Népes KISZ szervezetünk van, mellyel — évek során — kisebb-nagyobb zökkenővel megfelelő kapcsolatot építettünk ki. Mint a KISZ fölöttes szerve, igyekszünk hasznára lenni a fiataloknak, anélkül, hogy az önállóságukat megnyírbálnánk. Sűrűn napirendre tűzzük a KISZ-munka megtárgyalását, vezetőségünk tagjai pedig sokszor ellátogatnak KISZ taggyűlésekre, rendezvényekre.

Kollégiumok patronálása

— Van-e gondjuk az egyetemi kollégiumokra?

— Mi szerveztük meg elsőízben egyetemünkön a kollégiumi patronáló munkát. Ennek analógiájára vállal, ma már a többi kar is ilyen jellegű feladatokat.

— Az ideológiai nevelőmunka tekintetében miről számolhatnak be?

— Tagságunknak több, mint fele most végzi a a Marxizmus Esti Egyetemet, — miután jónéhányan már előzően elvégezték.

D. E.

SZÉLRÓZSA

Rómában bemutatták *Giuseppe de Santis olasz-szovjet koprodukciós filmjét. „Az olaszok jó emberek" több epizódban viszi vászonra a szovjet frontra hajszolt olasz katonák sorsát a második világháborúban. A film hatalmas tömegjeleneteiben tizenötezer szovjet katona és ezer kozák lovas vett részt. A produkciónak nagy sikere volt.*

Spanyolországról — *három hangra címen megrázó versgyűjteményt jelentetett meg a buenos airesi Horizontes kiadó. Marcos Ana verseivel kezdődik a kötet. Ana 22 évet töltött Franco börtöneiben és csak a világ haladó erőinek tiltakozása vivta ki részére a szabadságjogot. Alberto Quesada argentin antifasiszta költő versei is olvashatók a kötetben. Quesada a spanyol polgárháborúban való részvételéért 17 évi börtönt szenvedett el, s ezen a címen Spanyolország igazi képviselői közé számítja magát. A harmadik költő, az egészen fiatal Jesus Lopez Pacheco szintén ült néhány hónapot a spanyol fasiszta börtönben az értelmiség ellenállásának megszólaltatásáért.*

Sarkadi Imre *„Az elveszett paradicsom" című drámájából készült jugoszláv tv filmet bemutatták a zágrábi televízióban. Gyorgye Gyurgyevics kritikus egy kitűnő dráma és egy felejthetetlen színészi alakítás találkozásáról ir a sikeres bemutatóról irt cikkében. A filmet Szlavoljub Sztefanovics-Ravasz rendezte. A főszerepet Viktor Sztarcsevics játszotta.*

A londoni *Nemzeti Könyvtár megvásárolta André Gide 1300 Dorothy Strachey-hez, angol fordítójához intézett levelét. Ugyanez a könyvtár őrzi Gide két halotti maszkját, amelyeket Roger Martin du Gard készített.*

Igor Sztravinszkij *„Ábrahám és Izsák" című kantátájának Nyugat-Berlinben lesz az európai bemutatója. A kantáta szövegét részben éneklik, részben héber prózában deklamálják. A zene keleti motívumokra épül, a hegedű nélkül fúvós és vonós hangszerekre íródott.*

Boldog Balázs

FŐISKOLÁNK *életéből*

November 4-én a Tanárképző Főiskola pártszervezete megtartotta vezetőségválasztó taggyűlését, melyen megjelentek a felsőbb pártszervek képviselői is.

A beszámolót követő nyílt vita után a tagság megválasztotta a 9 tagú vezetőséget, élén Orgovány Zoltán titkárral.

A Nagy Októberi Szocialista forradalom 47. évfordulója alkalmából a Tanárképző Főiskola dísztermében a KISZ Bizottság megemlékezést tartott, melyen nagy sikerrel szerepelt a KISZ énekkar és a II. sz. Irodalmi Színpad.

Meglátogatta a Tanárképző Főiskolát Sedliák Julius a Szlovák Kommunista Párt Központi Bizottsága Oktatási Osztályának helyettes vezetője és Vavriňec Tichy, a Szlovák Művelődésügyi Minisztérium Felsőoktatási Osztályának főelőadója. Megbeszéléseket folytattak Főiskolánk vezetőivel az ifjúság erkölcsi-politikai neveléséről és a felsőoktatási reform kérdéseiről.

November 11-én a Tanárképző Főiskola hallgatóinak Tóth Lajos vezérőrnagy a Magyar Néphadsereg vezérkari főnökének helyettese „A békés egymásmellett élés és a Magyar Néphadsereg" címmel előadást tartott a Fáklya moziban, melyet filmvetítés követett. Ezzel egyidőben a főiskola épületében Magyar Néphadsereg életét bemutató fotodokumentációs kiállítás nyílt.

Elsőévesek szavalóversenye

Az elsőévesek szavalóversenyének zsürije gonddal és szeretettel végezte munkáját. Nem volt könnyű dolga a zsüriben ülőknek: Nagy Antal és dr. Békési Imre tanársegédeknek. N. Bod Ildikó adjunktusnak, Gerelyes Endre adjunktusnak és dr. Turák László docensnek

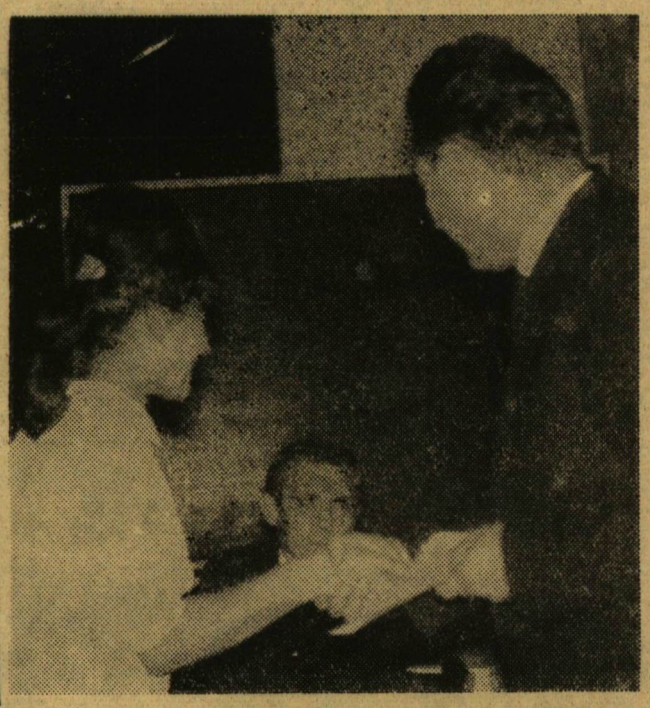

Az izgalmas versengés után. Az első helyezett Fejes Katalin boldogan fogadja a zsüri elnöke, dr. Turák László főiskolai docens gratulációját. Az elsőévesek szavalóversenyét a többi évfolyamok, majd pedig a főiskola összesített szavalóversenye követi

Az elmúlt hetekben a másodéves humán alapszervezet az elsőévesek számára a magyar tanszék segítségével szavalóversenyt rendezett. A szavalóversenyen 8 elsőéves hallgató indult.

A kötelező vers Juhász Gyula: „Új vallomás" c. verse volt. A szabadonválasztott verseket minden szavaló saját egyéniségéhez jól választotta meg. Szívesen hallgattuk, Jevtusenkó: „Kubai anya" c. versét. Nagyon tetszett *Kovesán* Ágota előadásában Gyulai Pál egyik balladája.

Örültünk annak, hogy hallhattunk néhány szép verset, és kitűnő szavalatot. A versenyzők közül ki kell emelnünk *Fejes* Katalint, aki szép szavalataival méltán szerezte meg az első helyet és vívta ki a közönség elismerését. Dicséretet érdemel a második helyezett *Szabó* Jolán és a harmadik *Boross* Erzsébet is.

Kiss Anna

TANÍTÁS KÖZBEN

Hozzászólás és kiegészítés Rideg István cikkéhez

A KEZDETI bizonytalanság, egy még soha nem próbált munka lehetőségétől kiváltott félelem mindannyiunkból elpárolgott az első tanítási órák megtartása után. Az ötödév ugyanis nem úgy indult, mint az előzőek. Szeptember elsején már munkához láttunk, s az eddigi tanulások után a tanítás, az eddig megszerzett ismeretek módszeres átadása következett. Igaza van a cikkírónak, amikor az ötödév hasznosságát, szükségszerűségét méltatja. Az utolsó gyakorlóévnek azonban érzelmi, elvi jelentősége is van — s erről nem ír Rideg István.

A tanárjelölteknek mintegy 80 %-a azzal az elhatározással jön az egyetemre, hogy jó szakemberré váljon, jó tanár legyen. Minden idők első évesei olyan nagy lendülettel vetik bele magukat a munkába, hogy az szinte csodálnivaló. A második évben már csökken ez a lázas munkakedv, életjelet adnak magukról a notórius lógók, munkakerülők, a hallgatók nagy zöme azonban még mindig az előre elképzelt úton halad. A harmadik évben aztán a pedagógiai tárgyak oktatásának szaporodásával fordítva arányosan eloldódik a tanári pályára készülőknek a bocskora. A negyedik évben nem sokat változik a kép. Az utolsó szemeszterek azonban alapjában forgatják fel a hallgatók eddigi elképzeléseit.

AZ ÓRÁKRA való felkészülés a diákok érdeklődésének felkeltésére irányuló igyekezet, a saját módszerek kialakítására való törekvés — amennyire ezt a gyakorlótanítás lehetővé teszi —, szinte feledteti ez előző egyetemi négy évet, s feleleveníti azokat az illúziókat, amelyeket a hallgatók az egyetemi felvételek előtt magukban tápláltak. A figyelő gyermekszemek, egy jól sikerült órának a boldog tudata, egy költőnek, vagy egy írónak, egy tantárgy megszerettetésének élménye csodákat művel. Azok a hallgatók, akik komolytalanságukkal, nemtörődömségükel tüntek ki eddig, most hirtelen precíz, komoly emberek lettek. Ebben áll tehát az ötöd év érzelmi és elvi jelentősége.

Más kérdés az, hogy a gyakorlati elfoglaltságon kívül az ötödévesek egyetemi órái nem minden esetben szolgálják a tanárképzés ügyét, illetve csak látszólag szolgálják azt. S ebben a kérdésben nem értek egyet a cikk írójával. Ne kerteljünk, mondjuk meg az igazat: a módszertani szemináriumok még időtöltésnek sem jók. Nem, nem a szemináriumvezetők miatt. Ők komoly szakmai felkészültségű oktatók, nagy tapasztalattal és hozzáértéssel. A hiba az, hogy olyan területen akar az egyetemi oktatás elméleti munkásságot kifejteni, amely területnek csak gyakorlati oldala van. Mindannyian tudjuk, a tanításunk milyenségét, módszerét, fellépésünket, a szakvezető tanár segítsége, az osztály jellege és a magunk egyénisége határozza meg. Meg kell mondani: nem sok szükségét érezzük a módszertani szemináriumoknak.

A PESSZIMIZMUSRÓL: Kedves Pista barátom! Úgy érzem helytelen lenne egyetemi hallgatók valamiféle peszimizmusáról beszélni. Az a négy fal közé zárás, amiről írsz, kétségtelen, elzártságot jelent, s ezt a falat mintegy kidönti az ötödévnek az életre nyíló ablaka. Csakhogy ezt az általad pesszimizmusnak nevezett jelenséget nem a falak, hanem vagy a munkátlanság, vagy a munka el nem ismerése okozta. A munkátlanok most akarvanemakarva dolgozni kényszerültek, s a maguk számára is uralmat kiváltó semmitevésük végetért. Mivel ezek vannak többen, azt a látszatot keltik, mintha a hallgatók többségében rejlő valamiféle pesszimizmus az ötödévben feloldódna.

Summa summárum. Az ötödév mindenképpen jó, hasznos és szükségszerű, de a hallgatók elfoglaltságán, megterhelésén még változtatni kell. Így is, úgy is.

Farkas István